

Arrest

nr. 87 121 van 7 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat S. VAN WESEMAEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Jerevan. Uw moeder A. R. (...) (O.V. X) heeft op 19 oktober 2000 een eerste asielaanvraag ingediend bij de Belgische asielinstanties onder de naam Y. A. (...). Uit angst had uw moeder een andere identiteit opgegeven. Zij vroeg toen asiel aan omwille van problemen met uw vader. Op 20 november 2000 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf genomen. Uw zus I. K. (...) (O.V.X.) kwam in 2001 ook in België aan. Zij heeft toen echter geen asielaanvraag ingediend. U was niet meegekomen omdat u bezig was met uw legerdienst. Op 2 april 2003 nam het Commissariaat-Generaal voor uw moeder een bevestigende beslissing tot weigering van

verblijf. Op 13 mei 2005 werd het ingediende beroep tot nietigverklaring en schorsing bij de Raad van State verworpen. U en uw zus keerden vervolgens datzelfde jaar nog vrijwillig terug naar Armenië. Uw vader was intussen naar Moskou vertrokken en er waren met hem geen verdere problemen meer. Sinds 2006 bent u directeur van het bouwbedrijf 'Hrach en Ruben'. Uw oom, A. H. (...), is eigenaar van dit bedrijf. In 2007 werd u door een deel van uw cliënteel, bestaande uit rijke functionarissen, gevraagd om gratis bouwmaterialen te leveren voor hun privéwoningen. Omdat u dit niet wou doen, kreeg u vanaf 2008 problemen. Voornamelijk met parlamentslid Tsarukian Gagik had u een conflict omdat u in 2007 ook nog had geweigerd dat één van zijn lijfwachten aandeelhouder van uw bedrijf werd. U kreeg vervolgens problemen met verscheidene overheidsdiensten. Zo liet Tsarukian uw bedrijf vaker dan normaal controleren door de belastingdienst. Dit resulteerde in heel wat onrechtmatige boetes. Ook diende u vaak grote sommen geld 'onder tafel' te betalen. Zo betaalde u soms twee of drie miljoen dram aan de belastingdiensten. Daarnaast legde ook de verkeerspolitie u vaak onterechte boetes op. In de periode tussen 2009 en 2011 kreeg u ook problemen met de douane. Zo is het meermaals gebeurd dat een deel van uw lading die vanuit Oekraïne werd gebracht, bij levering ontbrak. U vermoedt dat er door de personen van de douanecontrole goederen werden gestolen. Toen u de douane hierop wees, kreeg u het antwoord dat u hun vijand was omdat u van de oppositie bent. Immers, sinds 2008 bent u sympathisant van Levon Ter Petrosian. In 2007 leerde u N. V. (...) (O.V.6.941.292) kennen die bij de verkiezingen in 2003 vertrouwenspersoon was voor de Armeense Volkspartij (oppositie). Samen hebben jullie in 2008 actief deelgenomen aan de oppositie. Zo hebt u voor de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 vijfduizend dollar aan financiële steun geleverd. Na deze verkiezingen bood u ook steun aan betogers van de oppositie door voedsel en kledij uit te delen aan hen. Dat kwam ongeveer overeen met een bedrag van 10 000 dollar. Samen met N. V. (...) nam u deel aan de betogingen op 1 maart 2008 in Jerevan. V. (...) werd toen gearresteerd en voor drie dagen vastgehouden. Na deze vasthouding ging hij naar Rusland en pas in 2010 keerde hij naar Armenië terug om met uw zus K. (...) te huwen. Ook u kreeg problemen omwille van uw politieke activiteiten. Volgens u bent u sindsdien op een zwarte lijst van de overheid beland. Op 28 maart 2008 vielen politieagenten van Shahumyan uw huis binnen en werd u meegenomen. Ook werd een jachtgeweer meegenomen vanuit uw huis. U werd vervolgens tien dagen vastgehouden en u werd beschuldigd van hooliganisme en de organisatie van betogingen. Ook zei men u dat u ervan wordt verdacht dat u met het aangetroffen jachtgeweer in uw huis tijdens de betoging van 1 maart 2008 naar de politie had geschoten. U werd pas vrijgelaten na de tussenkoms van een familielid. Er werd 3000 dollar voor uw vrijlating betaald. Op 7 augustus 2008 werd u opnieuw opgeroepen om naar de politie te gaan. Toen werd u ervan beschuldigd dat u hout en metaal had versneden en aan betogers had uitgedeeld om zo politieagenten tijdens de betogingen aan te vallen. Er werd opnieuw geld overhandigd aan de politie en er werd gezegd dat u van 'de zwarte lijst' werd gehaald. Echter, in november 2008 werd u nogmaals opgeroepen door de politie en opnieuw werd u beschuldigd van strafbare feiten die u tijdens de betoging op 1 maart 2008 zou hebben gepleegd. Na de betaling van 2000 dollar, werd u opnieuw vrijgelaten. U vermoedt dat uw problemen tussen 2008 en 2011 een resultaat zijn van zowel uw conflict met Tsarukian als uw politieke activiteiten in 2008. Op 4 september 2011 werd u een lijst gegeven van goederen die u aan Tsarukian diende te leveren. Toen de lijfwachten van Tsarukian de goederen kwamen ophalen, werd er gezegd dat men die zonder betalen diende mee te nemen. U liet dit echter niet gebeuren en u nam uw goederen terug. De lijfwachten verlieten vervolgens uw bedrijf. De volgende dag stonden er aan uw bedrijf enkele mensen u op te wachten. U werd door hen aangevallen en u werd met een voorwerp op uw hoofd geslagen. Er was een ambulance voor u gebeld, maar u zei dat u was gevallen om zo mogelijke problemen met de politie te vermijden. Op 21 september 2011 was u samen met uw moeder, zus en schoonbroer N. V. (...) met de wagen op weg naar huis. Onderweg zag u dat lijfwachten van Tsarukian u met een zwarte jeep achtervolgden. Ter hoogte van het meer van Jerevanian werd uw wagen aangereden door de jeep. Uw wagen kantelde om en u herkende nog snel de bestuurder als één van de lijfwachten van Tsarukian. De jeep reed vervolgens door. Omstaanders hebben u en uw familieleden naar hetzelfde ziekenhuis gebracht. Vanuit dat ziekenhuis werd uw zus overgebracht naar een ander ziekenhuis omdat zij omwille van het auto-ongeluk een miskraam had. In het ziekenhuis werd u door de politie ondervraagd en u hebt hen alles verteld wat u wist en had gezien. Er werd beloofd dat men de dader zou vinden en straffen. Na drie dagen mocht u het ziekenhuis verlaten. Toen u nadien naar het politiekantoor ging om te informeren naar het onderzoek van het ongeval, zei men dat u van geluk mocht spreken dat u nog leefde. U werd ook nog gezegd dat u het ongeval diende te vergeten. Zeven à acht dagen na het ongeval hebt u nog een klacht op het politiekantoor willen indienen, maar de klacht werd voor uw ogen verscheurd. Indien u nogmaals zou proberen klacht in te dienen, zou u alle schuld van het ongeval krijgen. Op 6 oktober 2011 ontving u van de wijkagent een convocatie waarin stond vermeld dat u zich op 7 oktober 2011 diende aan te melden als een getuige bij rechercheur V. S. (...) van de politiedienst van Shahumyan. Ook uw schoonbroer V. (...) werd opgeroepen. Samen gingen jullie op 7 oktober 2011 naar de politie. Daar werd gezegd dat er bewijzen waren tegen jullie

aangaande druggebruik en drughandel. Uw vriend M. (...), die eveneens een kennis was van rechercheur V. S. (...), heeft jullie vrijlating geregeld. U en V. (...) dienden wel nog een uitreisverbod te ondertekenen. De rechercheur zei u nog dat alle opposanten in het kader van de parlementsverkiezingen in 2012 worden opgesloten. Ook mocht u van hem niet naar ambassades in Armenië gaan omdat die worden gecontroleerd. Tot slot kreeg u van hem nog een geheugenstick waarop er foto's staan van u en V. (...) tijdens een betoging op het vrijheidsplein. U weet niet concreet hoe de rechercheur die foto's heeft verkregen. Op 25 oktober 2011 bent u samen met uw moeder, uw zus en uw schoonbroer uit Armenië vertrokken. Diezelfde nacht nog zijn jullie in België aangekomen. U, uw zus en uw schoonbroer hebben op 20 november 2011 een asielaanvraag ingediend. Uw moeder heeft omwille van haar medische problemen pas op 11 januari 2012 een asielaanvraag ingediend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Armeens paspoort, uw militair boekje, uw rijbewijs, uw werkboekje, een dagvaarding (dd.5/08/2009), twee enveloppen, drie administratieve boetes (dd. 18/10/2009; 10/02/2010; 22/09/2011;), een gerechtelijk document (dd.11/03/2010), convocaties voor u en uw schoonbroer V. (...) (dd.7/08/2011), medisch documenten van u, uw zus en schoonbroer (dd.23/09/2011), een visitekaartje, twee documenten van het staatsregister (dd.6/11/2008, 8/01/2006), reistickets en een geheugenstick.

B. Motivering

U verklaarde dat u in Armenië sinds 2008 problemen had met de belastingdienst, de wegpolitie en de douane omdat u bleef weigeren om rijke functionarissen, onder wie parlements lid Tsarukian Gagik, gratis goederen te leveren vanuit uw bouwbedrijf (CGVS gehoor 21/02/2012 p.17, 20). Deze problemen namen toe nadat u in 2008 sympathisant van de oppositie werd. In 2008 werd u ook meerdere keren door de politie vastgehouden en valselijk beschuldigd van strafbare feiten (CGVS gehoor p.20-22). U besloot Armenië te verlaten nadat u en uw schoonbroer N. V. (...) in oktober 2011 van druggebruik en drughandel werden beschuldigd. Volgens u wil men de activisten voor de komende verkiezingen in 2012 nu reeds opsluiten (CGVS gehoor p.22-23, 26). Daarnaast was het conflict met Tsarukian ook geëscaleerd toen u en uw familieleden in september 2011 door één van de lijfwachten van Tsarukian werden aangereden (CGVS gehoor p.18-19). U vreest bij terugkeer naar Armenië dat u zal worden opgesloten omdat u er wordt aanschouwd als een opposant. Ook is het mogelijk dat Tsarukian uit is op wraak omdat u geen gratis goederen aan hem wou leveren en omdat u aan de kant van de oppositie staat (CGVS gehoor p.24-25, 29-30).

Voor wat vooreerst uw problemen betreft in de nasleep van uw politieke activiteiten in de periode februari-april 2008 als sympathisant van de oppositie, en meer specifiek van Levon Ter Petrosian, moet het volgende worden opgemerkt. Zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cf. uw vasthoudingen in maart 2008, augustus 2008 en november 2008 door de politie van Shahumyan in de nasleep van uw betrokkenheid bij de kiescampagne en de betogingen in februari-april 2008), hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, in geval van terugkeer naar Armenië, omwille van uw politieke activiteiten in 2008 niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Wat vervolgens uw verklaringen betreft dat u tussen 2008 en 2011 door de douane, de belastingdienst en de verkeerspolitie werd geïnterviewd omwille van uw politieke profiel enerzijds en omwille van uw problemen met parlements lid Tsarukian anderzijds (CGVS gehoor p.11, 13, 20-22), moet het volgende worden opgemerkt. Volgens de reeds vermelde informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, is het niet aannemelijk te noemen dat u de door u beschreven moeilijkheden, met name de vele onterechte boetes en rechtzaken ingeleid door de voornoemde

diensten, hebt gekend omwille van uw politieke activiteiten in februari-april 2008. De documenten die u voorlegt, spreken de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, niet tegen. U hebt ter staving van voornoemde problemen een dagvaarding (dd.5/08/2009), drie administratieve boetes (dd. 18/10/2009; 10/02/2010; 22/09/2011;) en een gerechtelijk document (dd.11/03/2010) neergelegd. De dagvaarding van 5 augustus 2009 vermeldt dat u wordt uitgenodigd naar de correctionele rechtbank als betichte in een zaak over een beslaglegging van een bedrag. U verklaarde dat de belastingdienst na een controle in uw bedrijf een zaak tegen u had gefabriceerd (CGVS gehoor p.12). Ook drie administratieve boetes (dd. 18/10/2009; 10/02/2010; 22/09/2011;) en een gerechtelijk document(dd.11/03/2010) werden neergelegd ter staving van uw problemen met de verkeerspolitie en de belastingdienst. Echter, er werd opgemerkt dat twee administratieve boetes en het gerechtelijke document betrekking hebben op eenzelfde inbreuk dat op 18 oktober 2009 was vastgesteld. Zo blijkt uit het document dd.18/10/2009 dat u die dag was betrapt op het besturen van een voertuig zonder keuringsbewijs. In de boete dd.10/02/2010 en het gerechtelijk document dd.11/03/2010 staat vervolgens dat u diende over te gaan tot de betaling van de eerder opgelegde boete dd. 18/10/2009. U stelde tijdens uw gehoor dat u die boete echter eerder al had betaald (CGVS gehoor p.11). Tot slot werd nog een administratieve boete van de belastingdienst dd.22/09/2011 neergelegd waarin staat vermeld dat er overtredingen waren vastgesteld die hebben geleid tot een belastingvermindering. Aan de inhoud van deze documenten wordt door het Commissariaat-Generaal niet getwijfeld, maar er dient eveneens op gewezen te worden dat deze documenten geen overtuigend bewijs vormen voor het feit dat u tussen 2008 en 2011 op systematische en continue wijze door de voornoemde instanties werd vervolgd omwille van uw politieke activiteiten in februari-april 2008. Op basis van voornoemde documenten kan enkel worden vastgesteld dat er sprake was van één rechtzaak in 2009, één opgelegde boete door de verkeerspolitie in oktober 2009 en één boete in september 2011 in navolging van een overtreding die bij een belastingcontrole was vastgesteld. Uw verklaring dat u talrijke keren voor diverse rechtzaken bent opgeroepen naar de rechtbank en dat u meerdere onterechte boetes was opgelegd door de belastingdienst en de wegpolitie (CGVS gehoor p.10-13), wordt niet ondersteund door de vorgelegde documenten. U haalde nog aan dat er aangaande deze vervolgingsfeiten nog meerdere documenten in Armenië aanwezig zijn. U achtte het echter niet mogelijk om deze nog op het Commissariaat-generaal te bezorgen. U gaf aan dat deze documenten nog in het bedrijf lagen waar u directeur was. Toen werd gevraagd waarom u niet via uw oom, die op heden nog steeds eigenaar van het betreffende bedrijf is, de betreffende documenten kan verkrijgen, zei u dat u geen contact wou opnemen met hem. U verklaarde dat u het zelfs niet wil proberen om contact op te nemen omdat u niet wilt dat er problemen zijn voor uw oom. Ook gaf u nog aan dat uw oom de documenten u toch niet zou opsturen (CGVS gehoor p.12,15). Deze uitspraken vormen geen duidelijke en afdoende redenen om uw gebrek aan inspanningen te verantwoorden. Dat u nalaat pogingen te ondernemen om nog mogelijk belangwekkende stavingstukken van uw asielaanvraag op het Commissariaat-Generaal neer te leggen, doet verdere afbreuk aan de aannemelijkheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Wat vervolgens uw beweringen betreft als zou de politie van Shahumyan u in oktober 2011 hebben vastgehouden en valselijk beschuldigd hebben van drugshandel en druggebruik om u zo als mogelijke activist bij de komende verkiezingen van 2012 uit te schakelen (CGVS gehoor p.23-24, 28), moet het volgende worden opgemerkt. Er dient hier in eerste instantie gewezen te worden op een tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en die van uw schoonbroer N. V. (...) en uw moeder over uw recente politieke activiteiten. Zo verklaarde u immers dat u sinds april 2008 niet meer politiek actief was en niet meer hebt deelgenomen aan manifestaties (CGVS gehoor p.7, 28). Echter, uw moeder verklaarde tijdens haar gehoor dat u in 2011 nog actief was tijdens manifestaties (CGVS gehoor moeder 21/02/2012 p.12). Toen uw moeder met uw verklaring werd geconfronteerd, was haar reactie dat u iets dergelijk niet kon hebben gezegd en zij bleef vervolgens bij haar verklaring (CGVS gehoor moeder p.16). Nadat u werd gewezen op de verklaringen van uw moeder, ontkende u nogmaals dat u na april 2008 aanwezig was geweest op een manifestatie. U stelde dat uw moeder misschien niet wist dat u niet meer deelnam (CGVS gehoor p.28). Deze verklaringen zijn echter onvoldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheid over uw politieke activiteiten in 2011 op te heffen. Bovendien zijn uw verklaringen ook moeilijk te rijmen met die van uw schoonbroer V. (...). Hij verklaarde immers dat u in oktober 2011 nog aanwezig was op een betoging van de oppositie in Jerevan. Na confrontatie met uw uitspraken, zei hij nog dat u niet meer zo actief was als vroeger, maar dat u wel was geweest (CGVS gehoor V. (...) p.6). Deze vaststellingen doen logischerwijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van u en uw familie. Bovendien doen deze vaststellingen ook twifelen aan de verklaringen van u en uw schoonbroer als zijnde dat de Armeense overheidsinstanties jullie in het kader van de verkiezingen van 2012, reeds in oktober 2011 wilden opsluiten omdat men jullie als actieve opposanten zag (CGVS gehoor p.23, 29; CGVS gehoor V. (...) p.14). Immers, gezien de verklaringen van u en uw familieleden over uw recente politieke activiteiten niet eenduidig zijn, kan u niet aannemelijk maken dat de regerende overheid in Armenië u actueel als een 'bedreigende actor' beschouwt in het kader van de

komende verkiezingen in 2012. Verder moet er ook nog gewezen worden op een inconsistentie tussen uw verklaringen en die van uw schoonbroer betreffende een aspect van de aanhouding van u en uw schoonbroer V. (...) op 7 oktober 2011. Zo verklaarde u dat u en uw schoonbroer V. (...) bij jullie vrijlating een uitreisverbod hebben ondertekend (CGVS gehoor p.23-24). De verklaringen van V. (...) wijken echter af van de uwe. Hij stelde immers dat er hem was gezegd dat hij de stad niet mocht verlaten, maar dat hij hieromtrent geen documenten heeft ondertekend (CGVS gehoor V. (...) p.11). Deze uitspraak is dus manifest tegenstrijdig met uw bewering. Verder zei hij ook nog dat hij niet wist of u dergelijk document had ondertekend (CGVS gehoor V. (...) p.11). Echter, gezien u nog had aangegeven dat u tijdens uw reisweg naar België aan uw passeur hulp had gevraagd om de douanecontroles op de luchthaven in Armenië te passeren omdat u eerder een uitreisverbod had ondertekend (CGVS gehoor p.15), kan de onwetendheid van V. (...) over het feit of u al dan niet dergelijk verbod hebt ondertekend, niet worden aanvaard. Jullie hebben immers samen deze controles gepasseerd en hierbij hulp gekregen van de passeur (CGVS gehoor p.15-16; CGVS gehoor V. (...) p.8). Aangezien de ondertekening van een uitreisverbod toch als een relevant en belangrijk aspect van een vrijlating door de politie wordt beschouwd, moet er bijgevolg worden geoordeeld dat de voorgaande vaststellingen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid betreffende de vasthouding op 7 oktober 2011. Uw verklaringen dat u omwille van deze aanhouding angst kreeg om opgesloten te worden en hierom ook besloot Armenië te verlaten (CGVS gehoor p.24-25,28) kunnen bijgevolg ook als niet geloofwaardigheid worden aanschouwd. Hierdoor wordt eveneens uw algemene geloofwaardigheid aangetast.

Wat de stavingstukken betreffen die u ter ondersteuning van uw voorgaande verklaringen hebt voorgelegd, moet worden geoordeeld dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen. De neergelegde convocaties vermelden dat u en uw schoonbroer op 7 oktober 2011 worden uitgenodigd als getuigen voor een verhoor bij de rechercheafdeling van Malatia in Jerevan. Uit deze convocaties kan op geen enkele manier worden afgeleid om welke reden jullie concreet werden opgeroepen. Het feit dat jullie als getuigen werden opgeroepen, biedt eveneens geen ondersteuning voor de verklaringen dat jullie werden beschuldigd van druggebruik en drugshandel. Bijgevolg moet worden besloten dat de voorgelegde convocaties geen overtuigende stavingstukken vormen van de door u verklaarde vervolging door de politie van Shahumyan. Ook de geheugenstick die u aan het Commissariaat-Generaal hebt overhandigd en die u van rechercheur S. (...) op 7 oktober 2011 zou hebben gekregen (CGVS gehoor p.24), is onvoldoende overtuigend om uw actuele asielproblematiek te staven. U gaf aan dat er foto's op staan van u samen met andere betogers op het vrijheidsplein (CGVS gehoor p.24). Bij controle van deze gegevensdrager bleken er foto's van u en uw schoonbroer op te staan. Op basis deze foto's kunnen er echter geen besluiten worden genomen aangaande uw actuele vervolging in Armenië.

Vervolgens moet nog aangaande uw verklaringen over uw conflict met parlementslid Tsarukian Gagik het volgende in acht worden genomen. U stelde dus dat u in navolging van uw weigering om Tsarukian gratis bouwmaterialen te verschaffen van 2008 tot en met 2011 door verscheidene overheidsinstanties werd geïsoleerd (CGVS gehoor p.20). Ook werden u en uw familieleden op 21 september 2011 door één van de lijfwachten van Tsarukian aangereden als gevolg van het conflict tussen u en Tsarukian (CGVS gehoor p.18-19). Zoals reeds werd aangehaald, wordt de door u verklaarde systematische vervolging door de douane, verkeerspolitie en belastingdienst als weinig aannemelijk beschouwd. Gezien ook uw laatste vervolgingsfeit, zijnde uw vasthouding op 7/10/2011, als weinig geloofwaardig werd aanschouwd, wordt er geoordeeld dat uw algemene geloofwaardigheid dermate is aangetast dat de door u aangehaalde vervolgingsproblematiek met Tsarukian en de escalatie hiervan in september 2011, ook als weinig aannemelijk wordt beschouwd.

Bijgevolg moet op basis van voorgaande vaststellingen worden besloten dat er in uw hoofde niet kan worden besloten tot een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige van de door u voorgelegde documenten, zijnde uw Armeens paspoort, uw militair boekje en uw rijbewijs wijzigen niets aan voorgaande besluiten. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op uw persoonlijke identiteitsgegevens en worden door mij niet betwijfeld. Ook de voorgelegde reistickets van u en uw familieleden hebben geen invloed op de geformuleerde besluiten. Deze documenten bevestigen enkel uw verklaringen omtrent uw reisweg en hebben geen betrekking op de verklaarde asielproblemen. Uw werkboekje, visitekaartje en twee documenten van het staatsregister (dd.6/11/2008, 8/01/2006) bevestigen vervolgens enkel uw tewerkstelling als directeur bij het bouwbedrijf 'Hrach en Ruben' en vormen geen concrete bewijsstukken van de door u verklaarde problemen. Uw tewerkstelling bij voornoemd bedrijf werd overigens door het Commissariaat-Generaal niet betwijfeld. Wat tot slot nog de medische documenten (dd.23/09/2011) van u, uw zus en uw schoonbroer betreffen moet nog het volgende worden vastgesteld. Voornoemde documenten bevatten

enkel een opsomming van de verwondingen die bij u en uw familieleden op 21 september 2009 vastgesteld. Er zijn geen verdere details beschreven omtrent de omstandigheden waarin de opgesomde verwondingen werden opgelopen. Deze documenten kunnen bijgevolg niet als een overtuigend bewijs worden aanschouwd voor uw bewering dat u en uw familieleden op 21 september 2009 door een lijfwacht van Tsarukian werden aangereden. Bijgevolg kunnen deze attesten ook niets wijzigen aan de eerder geformuleerde besluiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde middel ten slotte meent verzoekende partij dat de bestreden beslissing met machtsafwending werd genomen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoekende partij beperkt haar betoog betreffende de opgeworpen schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel tot een summiere herhaling van het door haar voorgehouden asielaas en tot een herhaling van een element uit de motivering van verwerende partij, met name dat er tijdens de presidentsverkiezingen van 2008 wel degelijk sprake was van een verhoogde spanning welke gepaard ging met intimidaties en kortstondige arrestaties.

2.2.2.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van de asielmotieven en een partieel aanhalen van een motivering van verwerende partij echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Verzoekende partij laat de vaststelling, onder verwijzing naar informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat betrouwbare en gezaghebbende bronnen van mening zijn dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden, evenals de vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden die doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielaas ongemoeid zodat deze motieven als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd. Evenmin brengt verzoekende partij andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct zou zijn.

Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

2.2.3. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Opdat er van machtsafwending sprake kan zijn, moet het ongeoorloofde kenmerk het enige doel van de bestreden beslissing geweest zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet het minste element aanbrengt waaruit blijkt dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing.

Het derde middel kan niet worden aangenomen.

2.2.4. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT